XLVII.

Do dheoir tha'm buideal Iehovah,
'Sri t-osna bhroin tha chaomh chlùas ;
Ri glaodh na'm bochd tha e teo-chridheach
'S thig e ga'n comhnadh 'na thruas ;
A chum a furtachd 's am faicinn,
'S an dion o'n foìreigin chruaidh
'S gu'n togail suas ann a thròcair—
Dha fein bidh glòir 'na làn bhuaidh,

XLVIII.

'N ti ghradhaich naimhdean a ghlòire ;
Le fhuil a dhortadh 'na thrùas,
'S thug gràdh na'n aire do mhic shròthail
A teachd le pòig thuc' gu'n ghruaim ;
'S nach saor e chéile 'sa h-oigridh
'S a ghaol dhith 'n comhnuidh do-ghluaist,
'S e dlu ri ciochan gu'n fhogradh
'S an oidhch is reota a ghaoth tuath.

XLIX.

So 'n tioghnadh ard nach tuig nàdar,
O ghloir cho aillidh ri neamh,
Gu 'n gluaiseadh airnibh 'na ghràdh e,
Gu teachd do fhasàch nan déur
A dh'fhulang bais ann na'n aite.
Fo mhasla nàir is mòr phéin
Gu 'n togail suas leis gu Paras,
Mar shéudan 's ailleagain fein.